

ИВАН ВАЗОВ
ДАМЯНУ ГРУЕВУ

chitanka.info

*Това стихотворение бе предназначено да се прочете на тържественото събрание, което приятели и почитатели на покойния Даме проектираха да устроят в столицата, но което не
можа да се състои поради последните събития.*

*О Македонио, страдалнице разпята,
о Македонио, земя покрита с кръв,
о Македонио, с порой сълзи залята,
на вълци и хиени оставена за стръв.*

*О Македонио, о героиньо! Плачем
пред твоя кървав лик, пред твойта голгота.
Във този свободен край ний пак вериги влачим,
че твоите тегла и нам са тегота!*

*И гледаме оттук как лееш сълзи топли,
пожарите, кръвта, в кои се къпеш ти,
и слушаме във страх ужасните ти вопли,
от чийто грозен ек небето ти ехти;*

*и гледаме във страх как в твоите чаровни
балкани и поля насилъето бесней,
де турчин свирепей и грък, душман вековни,
де сърбин — брат жесток, по тях гробове сей.*

*Съюз безчестен, лют против народ в окови,
ламтящ за нов живот потиснат мъченик,
противу всичко там, сред мъките сурови,
що мисли и ридай на български език!*

*О хайка мерзостна на злобата човешка!
И ний безпомощни пред всичко туй стоим!
И само охкаме и в скръб безплодна, тежка
на твойте синове гробовете броим...*

И ето нов пак гроб! И той, и той загина —

юнакът Груев там в неравната борба —
великата душа, на жална си родйна
син славен, вожд сърцат, будителна тръба,

тръба, що в робский мрак ревеше за свобода,
за правда, за борба отчаяна с врага...
Падна и Груев там — о траур за народа! —
в гореща кръв облян, заринат под снега.

Заспаха под снега юнашки сили левски,
угасна огнен дух, замлъкна мощна реч.
О, Македонио, ти губиш своя Левски,
най-верния си син, най-силния си меч.

Но не! Той жив е пак в делата си свещени,
не мре духът велик — плът тленна само мре —
и Груевият дух светлей, одушевление
разнася от Пирин до Бялото море.

И неговият зов и мисъл благородна
ще дигнат хиляди герои и борци,
готови да умрат зарад земята родна,
да грабнат лаврови ил търнови венци.

Поклон на твоя гроб, зарит под снеговете,
над който буря вий и пее вълчи вой,
из който днес възкръсна и вечно ще ни свети
във слава лучезарна геройски образ твой!

София, 2 януари 1907 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.